

PŁOTOWY (1) ai

Oba o jasne.

sg m N płotowy (1). ◊ [f N płotowã. ◊ pl I płotowych].

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII w. (z Cn).

Przymiotnik od „płot” w znac. podstawowym: [ład ma być ogrodzony/ wżakoż ták áby cień płotowy drzewu nie zálłaniał Cresc 1571 115 (Linde).]

Wyrażenia: [»grodza płotowa«: Grodza płotowa z chroftu á z kola/ tám ma miejsce gdzie ieft chroftu tákiego doftátek Cresc 1571 144.]

»płotowy koł, [koł płotowy]« (1): Palus, Pal/ płotowy kół. Mącz 274c; [Cresc 1571 329].

[Zestawienie:bot. »powoj płotowy« = Calystegia sepium R. Br., kielisznik zaroślowy; roślina wieloletnia o długich, wijących się pędach z rodziny powojowatych (Convolvulaceae); caeruleum, capanella, concilium, convoluolus maior, iasione, pothon, pothum, smilax laenis maior Cn: SMILAX LENIS, Smilaca lean. Lilia álbo dzwonki, które lie po płóciéch pną, álbo Powóy płotowy. UrzędowHerb 290a (Linde).]

Cf [PŁOCIANY], 1. PŁOTNY

MN